

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.91/2019/27.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év szeptember hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 24.B.1091/2017/84. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

I. r. és II. r. vádlott terhére megállapított új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségét kísérletként minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2019. év január hó 21. napján kihirdetett 24.B.1091/2017/84. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségében (Btk. 184. § (1) (4) bekezdés a) pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésként 6 évi szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetést fegyházban kell letölteni. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról és az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról is.

II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége (Btk. 184. § (1) (4) bekezdés a) pont) miatt, halmazati büntetésként 6 évi szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetést fegyházban kell letölteni. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról és az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról is.

III. r. vádlott bűnösségét bűnpártolás büntetében állapította meg, ezért őt 1 évi és 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá a lefoglalt tárgyakról, elkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése végett, II. r. vádlott és védője felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett, míg III. r. vádlott és védője előzetes mentesítés végett jelentett be fellebbezést. Az ügyész mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.236/2019/2. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az ügyészi álláspont szerint a bejelentett védelmi fellebbezések nem megalapozottak.

Az ügyészi álláspont szerint a Be. 590. § (10) bekezdése alapján a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálat szükséges mindhárom vádlottat érintően.

Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az általa megállapított tényállás mindenben megalapozott. Annak megállapításához az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta. Az ítélet indokolásában a felmerült bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve is kimerítően ismertette. I. r. vádlott részbeni beismerő vallomása mellett, II. r. vádlott tagadásával szemben az azt cáfoló tanúk vallomásait is összevetette és mérlegelte, ezen értékelő tevékenységéről, megállapításairól, következtetéseiről ugyancsak helytállóan számot adott.

A cselekmények jogi minősítése valamennyi vádlott esetében törvényes, ezzel összefüggésben előadott bírói indokolás helytálló.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket mind a három vádlott esetében számba vette. A vádlottakkal szemben kiszabott, a belső arányosságot is figyelembe vevő büntetések alkalmasak tartotta a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok, valamint a Btk. 80. §-ában meghatározott büntetés kiszabási elvek érvényesítésére, ezért azok enyhítésére nem látott alapot.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság részletes és helytálló indokát adta annak is, hogy III. r. vádlott esetében az előzetes mentesítés feltételeit miért nem látta megállapíthatónak. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője írásban benyújtotta fellebbezése indokolását, melyben továbbra is a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, annak lényeges enyhítése indokolt.

III. r. vádlott védője fellebbezését írásban megindokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy III. r. vádlott miért nem érdemes az előzetes mentesítésre. III. r. vádlott I. r. vádlott élettársa volt korábban és ez a körülmény járult hozzá a bűncselekmény elkövetéséhez. A III. r. vádlott büntetlen előélete, azon körülmények, hogy esetében kizárólag enyhítő körülmények voltak figyelembe veendőek a büntetés kiszabása körében, valamint a büntető eljárás alatt tanúsított magatartása alapján is érdemes arra, hogy vele szemben a bíróság előzetes mentesítést alkalmazzon.

II. r. vádlott védője írásban kérte az ügyben nyilvános ülés kitűzését, melyre a másodfokú bíróság II. r. vádlottat hirdetményi úton idézte figyelemmel arra, hogy ismeretlen helyen tartózkodott, ennek megfelelően vele szemben elfogatóparancsot bocsátott ki.

A másodfokú nyilvános ülésen II. r. vádlott megjelent és úgy nyilatkozott, hogy védőjétől tudomással bírt a nyilvános ülés időpontjáról, így a nyilvános ülés megtartható volt.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezésének indokolását fenntartotta.

II. r. vádlott védője elsődlegesen II. r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Előadta, hogy II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését nem ismerte el, az elsőfokú eljárásban nem álltak rendelkezésre arra vonatkozó bizonyítékok, mely szerint II. r. vádlott tudott volna arról, hogy I. r. vádlott nagy tételben szerez be kábítószeret és azt a lakásban árusítja. Önmagában a közös lakáshasználat nem jelenti azt, hogy tudott az I. r. vádlott által folytatott bűnös tevékenységről.

A büntetés enyhítése körében előadta, hogy II. r. vádlott 4 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és nemsokára 5. gyermeke is megszületik.

III. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezését fenntartotta.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész az írásbeli indítványban foglaltakat fenntartotta.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

II. r. vádlott az utolsó szó jogán felmentését kérte.

III. r. vádlott az utolsó szó jogán az előzetes mentesítés megadását kérte.

A bejelentett védelmi fellebbezések nem voltak megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalás egy részét az azon időszakban hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.), míg a további részét az új eljárási törvény (2017. évi XC. törvény, a továbbiakban: Be.) szerint folytatta le.

Tekintettel arra, hogy a Be. 870. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, még a korábbi Be. szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza, a másodfokú bíróságnak a 2018. július 1. napját megelőzően végzett eljárási cselekmények törvényességét a korábbi Be., míg az azt követőt a Be. szabályai szerint kellett vizsgálnia.

A felülbírálat terjedelmét illetően II. r. vádlottnak és védőjének a tényállást és jogi minősítést egyaránt támadó védelmi perorvoslatára figyelemmel - függetlenül I. r. és III. r. vádlottat érintő korlátozott, csak a büntetés mértékét támadó védelmi fellebbezésére - a Be. 590.§ (10) bekezdése értelmében vált a felülbírálat a Be. 590.§ (2) bekezdése alapján I. r. és II. r. vádlottat érintően teljeskörűvé a kábítószerrel visszaélés büntette és az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége vonatkozásában. A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálja felül, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi.

Ugyanakkor III. r. vádlottat érintően az ítéletábra nem értett egyet az ügyességgel abban a kérdésben, hogy az előzetes mentesítésre figyelemmel III. r. vádlott esetében is teljeskörű a felülbírálat.

A Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja szerint fellebbezésnek van helye kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen is.

A 2017.évi XC. törvény (Be.) szerint a teljes körű felülbírálat alól a korlátozott felülbírálat esetei kivételt jelentenek. A másodfokú bíróság felülbírálata a korlátozott fellebbezés terjedelméhez igazodik, abban az esetben ha a fellebbezés sem a tényállás megalapozottságát, sem a bűnösséggel kapcsolatos rendelkezést vagy az eljárási szabályok megtartását kifogásolja, hanem fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott szűkített tartalommal jelentették be az arra jogosultak. Ebbe a körbe tartoznak a Be. 671. §-ában felsorolt ún. egyszerűsített felülvizsgálat tárgya alá tartozó esetek.

A fellebbezés - tartalmát tekintve – az ítélet és az ügydöntő végzés rendelkező részének bármely döntését, illetőleg az indokolását sérelmezheti. Ebből a szempontból a bűnösség kérdésében hozott döntés, a cselekmény minősítése, az alkalmazott büntetés vagy intézkedés neme és mértéke, továbbá az egyéb, a büntetőjogi főkérdéssel is összefüggő rendelkezés, mint lefoglalt dologról vagy a felmerült bűnügyi költségéről való döntés egyaránt támadható a rendes jogorvoslattal.

A hatályos Be. szabályozása alapján, ha a fellebbezés kizárólag az ítéletnek az elkobzásra, vagyonelkobzásra, a pártfogó felügyelet elrendelésére, lefoglalásra, polgári jogi igényre, a szülői felügyeleti jog megszüntetésére, vagy a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen irányul, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak ezt a rendelkezését bírálja felül.

A törvény bővítve a korlátozott fellebbezés eseteit, lehetőséget ad a fellebbezés bejelentésére kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama, illetve az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése, a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítványt, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezése, vagy a felmentő ítélet, valamint a megszüntető határozat indokolásának tartalma ellen is. A kizárólag a büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen bejelentett fellebbezés (szankciós vagy mértékes fellebbezés) esetén a jogorvoslattal élő a bűnösséget nem, csak az azzal összefüggésben kiszabott szankciót, annak nemét, illetve mértékét sérelmezi.

Az előzetes mentesítés olyan, a kiszabott szabadságvesztéshez kapcsolódó, és a bíróság mérlegelésétől függő egyéb rendelkezés, amely a szabadságvesztés nemét, mértékét egyáltalán nem befolyásolja. A mentesítés nem egészen büntetéskiszabási rendelkezés: az mindössze az elítélést kimondó bírósági ítélet jogerőre emelkedésével beálló hátrányos jogkövetkezmények alóli - bírói mérlegeléstől függő - rehabilitáció.

Az ítéltábla gyakorlata értelmében ha maga a büntetést sérelmező jogorvoslat nem nyitja meg a teljes körű felülbírálatot, akkor a büntetéshez tapadó (járulékos jellegű) rendelkezés is osztja a mértékes fellebbezés jogi sorsát.

Ennek megfelelően III. r. esetében az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése szerint járt el, esetében a korlátozott felülbírálatot az tette lehetővé, hogy I. r. és II. r. vádlottól eltérő bűncselekményben állapította meg az elsőfokú bíróság a bűnösségét.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság III. r. vádlott esetében a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése szerinti - az ítéletet hatályon kívül helyezését eredményező - eljárási szabálysértést nem valósított meg.

A fellebbezés jogalapjára tekintettel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága az ő vonatkozásában nem volt vizsgálható, így az általa megállapított történeti tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

I. r. és II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, tényből tényre is helyesen következtetett. A tényállást II. r. vádlott tagadásával szemben a bűncselekmény elkövetését elismerő I. r. vádlott vallomására, a kábítószer megvásárló tanúk vallomására, a szakértői véleményekre és az okirati bizonyítékokra alapította. Helyesen vont következtetést arra, hogy II. r. vádlott maga is részt vett a kábítószer beszerzésében, kiporciózásában és árusításában, a kábítószer kiszerelése, elhelyezése, a bejáratnál elhelyezett kamera egyértelműen alátámasztották azon bizonyítékként értékelt vallomásosokon alapuló ténymegállapítást, hogy II. r. vádlott maga is tevékeny közreműködője volt a városban folytatott kábítószer kereskedelemnek.

Az ítéletábra csupán megjegyzi - figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény minősítésére nincs kihatással - hogy az igazságügyi toxikológus szakértő a lefoglalt pentedronnal kapcsolatos bizonytalanságot felvázoló nyilatkozatában ezt követően egyértelműen nyilatkozott a hozzá nem szokott fogyasztó egyszeri átlagos adagjának meghatározásáról (ítélet indoklás 11. oldal 1 bekezdés). Az egyértelmű szakértői állásfoglalástól függetlenül mérlegelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy még ennél is kedvezőbb hatóanyagtartalommal számolva állapította meg a pentedron tiszta hatóanyagtartalmát.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, csak kisebb, a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerinti - hiányosságból eredeztethető - megalapozatlansági hibában szenved.

Ezért - a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében - a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával, az ügyiratok tartalma alapján a tényállást az alábbiak szerint egészíti ki és helyesbíti:

I. r. vádlott vizeletében a toxikológiai vizsgálat során benzoil-egkonin (kokain metamolitja) és pentedron volt kimutatható, ami kokain és pentedron fogyasztásra utal. (nyom. irat 244..old.),

II. r. vádlott vizeletében a toxikológiai vizsgálat során benzoil-egkonin, (kokain metabolitja), kokain és pentedron volt kimutatható, ami kokain és pentedron fogyasztásra utal. (nyom. irat 252..old..old.),

Az ítéleti tényállás 6. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a pentedron és a speed a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja alapján kábítószernek, míg a 4-EMC az 55/2014 EMMI rendelet 1. melléklet 2. és 5. pontja szerinti vegyület, amely a Btk. 184/D. § (1) bekezdése alapján új pszichoaktív anyagnak minősül.

E kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a tényállás teljes, megfelel az iratok tartalmának és téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést I. r. és II. r. vádlott bűnösségére és a cselekményeik minősítése is majdnem mindenben megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége esetén figyelemmel arra, hogy míg mindkét vádlott fogyasztott kábítószer, új pszichoaktív anyagot azonban nem, ezért kizárólag a csekély mennyiségű

új pszichoaktív anyag átadására vonható következtetés, melyet az elsőfokú bíróság helytelenül minősített befejezett cselekményként, az adott tényállás alapján a cselekmény csak kísérleti szakig jutott el.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket megfelelően vette számba. Az ítélet tábla az 56/2007. BK. véleményben foglaltak szerint további enyhítő körülményként értékelte I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában, hogy egyik cselekményük kísérleti szakban rekedt.

Az így korrigált bűnösségi körülmények, valamint az elkövetett cselekmények tárgyi súlya és a vádlottak személyének társadalomra veszélyessége alapján az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama megfelelő, annak lényeges enyhítésre nincs alap.

A másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bírósággal - semmilyen okot és alapot nem talált III. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítésére

A kábítószer kereskedelemhez kapcsolódó bűncselekmények - ilyen a III. r. vádlott terhére megállapított bűnpártolás büntette - esetében fokozott társadalmi érdek fűződik az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői esetén az általános megelőző célok érvényre juttatása iránt annak érdekében, hogy a büntetés hatékonyabban tartson vissza másokat hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

Éppen ezért az előzetes mentesítésre való érdemesség csak kivételesen állapítható meg, az ilyen típusú bűnelkövetés kapcsán, ahhoz a szokásos enyhítő körülményeket meghaladó különös méltánylást érdemlő ok fennállta szükséges, de ilyet a másodfokú bíróság nem észlelt. Az, hogy a vádlott büntetlen előéletű, hogy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, önmagában nem elegendő az előzetes mentesítéshez.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek így azokat az ítélet tábla nem érintette.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdés alapján megtartott nyilvános ülés keretében a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. év szeptember hó 19. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.1091/2017/84. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.91/2019/27. számú ítélete folytán I. r., II. r. és III. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős!

Budapest, 2019. év szeptember hó 19. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takács Tímea
tisztviselő